

கம்பராமாயண

இலங்காதகனத் திருப்புகழ் காவடிச்சிந்து.

17 SEP 1921

மகா-ந-ந-ஸ்ரீ விரகாஜர்
சு ப் பை யா ப் பி ள் னை

அவர்களால் இயற்றியது.

மதுரை வடக்காவணிமூலவீதி, புத்தகவியாபாரம்

இ. ராமசாமிக் கோனூரால்,

மதுரை, எக்ஸெல்ஸியர் பிரிஸில் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

விஸ]

1921.

[அனா 4

894.8111

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்

2628

கம்பராமாயண

இலங்கா தகனத் திருப்புகழ் காவடிச்சிந்து

விநாயகர் துதி இன்னிசை வேண்பா.

ஐங்குணே நின் கடமை யாகு மறிவிலே
னிங்குசொலுங் கம்பனி ராமா—யணத்துத்
தாதருந் லங்கா தகனத் திருப்புகழ்க்
காதரவு தந்தாள் வது

சோமசேகரனரும் என்ற வர்ணமெட்டு.

ஆணைமுக மானகண நாதா நாதா எனை
யாளவர வேணுங்குண நீதா நீதா (ஆ)

பானவர்க	ஊடுமலர்ப்	பாதா	பாதா	இந்த
மானிலமெ	லாம்புகழும்	போதா	போதா	தவ
ஞானமுனி	வேர்கணவில்	வேதா	வேதா	எந்த
நாரும்பணிந்	தேனருள	வாதா	வாதா	(ஆ)

சீதைமண	வாளன்மரு	கோனே	கோனே	நல
சேவைதரு	வாயடிமை	நானே	நானே	இந்தப்
பேதைமணந்	தேறுதலில்	லேனே	ஏனே	ஒரு
பேதகமி	லாதுதவு	வானே	வானே	(ஆ)

வஞ்சியுமை	யாள்தருங்கு	மாரா	சூரா	தேவி
வல்லபைம	விழந்திமொய்	யாரா	வீரா	உணைத்
தஞ்சமெனு	மென்முகத்தைப்	பாராய்	வாராய்	இ
தாசனசுப்பை	யன்குறையைத்	தீராய்	கேராய்	

அனுமார் துதி.

இசைந்த குலம் என்ற வர்ணமெட்டு.

பிறந்த போது வலிமிசையோடிய	பெருமாளே
பிரிந்த சிதை மகிழ்ந்தப் பேசிய	குணவாளே
துறந்த சில ரகுபதி நாடிய	சுணவாளே
தொடர்ந்த தீய வசுதரி னுனியை	யடுவோளே
இறந்து போமுன் பரதனைக்கடிய	விசையோளே
இலங்கைமான கரையன லாயெரித்	திடுகோளே
பறந்துயேழு கடையைத் தாலிய	அனுமாளே
பரிந்துகாரு மிதுததி யானுன	தடியேளே

ஸ்ரீராமபிரான் கார்காலம் சீதையை நினைத்துப் புலம்பல்.

மன்னுளாடியவா என்ற வர்ணமெட்டு.

பல்லவி.

என்று காணுவோ	ஐயோ	
என்னருமைக்	காதலியை	
பின்னைவரு	சானகியை	(என்)

சுரணங்கள்.

அன்றுமானைப்	பிடித்துத் தரச்சொல	
ஆவதறியா	ததன்பிறகே செல	
இன்றுவாடி	யிரங்கினனே நல	
ஏதுநனி	வாதையினி	
மாதரசி	சீதைதனை	(என்)
தம்பிவார்த்தை	தடுத்தாநடந்தேனை	
தாபமடைந்து	தவித்துமெலிந்தேனை	
வம்புவருமென்	றறியாதலைந்தேனை	
வஞ்சமிஞ்ச	நெஞ்சரக்க	
ரின் சதிக்கு	ளஞ்சமினனை	(என்)
வந்தமானைத்	தொடர்ந்ததறிந்தானே	
மானுதனித்து	வருந்தத் தெரிந்தானே	
இந்தமாய	மிருந்து புரிந்தானே	
இலங்கையிலன்	குலங்களறத்	
கலங்கிடவதைத்	தலங்கிர்தமினை	(என்)

மதிப்பெல்லாம் போச்சது என்ற வர்ணமெட்டு.
 கண்மணி சீதையே உன்னைப்பிரிந்து நான்
 கானகத்திருப்பேபோடு கண்மணி கண்மணி க க
 மானைப்பிடிச்சப்போ பினமுமாகினைன்
 வாழ்வேனோதனிமையாய் கண்மணி க க க
 என்றுனைக்காணுவேனென் மனந்தேறுவேன்
 எங்கித்தவிக்கிறேனே கண்மணி க க க
 வண்டனிராவணனைக் கண்டபயந்தாயோ
 மாரபாவியாகினைனே கண்மணி க க க

ப்ரீராமரை லட்சுமணர் தேற்றுதல்.

அச்சாமோரிலாக்ஜே என்ற வர்ணமெட்டு.

அண்ணாரு ராமா நீ யாவிரோர லாகுமா
 சோர லாகுமா ஆகுமா ஆகுமா (அண்)
 மண்ணாட யோத்தினகர் மன்னர்கு லாதிபனை
 எண்ணுது மெண்ணியிந் கேங்குறையென்பலனை (அண்)
 ஆதாரமானவனை ஆதிமூலாதரனை
 சீதாதேவிக் கேதுங் திங்குருதாதவனை (அண்)
 கோதண்டங் கையிருக்கக் கோடியில் அம்பிருக்கத்
 தீதண்டு மோலங்கைத் தியார் கருவருக்க (அண்)
 உன்மகிமையறியாய் ஓதாவிடில் தெரியாய்
 தர்மமோ சாமிநீ தாபங்கொண் டாட்சரியா (அண்)

சுகீர்வன் வராதது பற்றி

ப்ரீராமர் கோபித்தல்.

மகாவசூர பத்மன் என்ற வர்ணமெட்டு.

வராததேனோ தம்பி மாயசுகீர்வன் (வரா)
 பராமுகஞ் செய்தானடுத்துப் பாசமிததானோ
 பாவி ராமனாகு மென்று பகைத்தானோ என்ன
 பகர்ந்த சத்திய மறந்து விட்டவன்
 ஐகந்த பத்தியைத் துறந்து கெட்டவன் (வரா)

வினோதமாகுமிது
அனாதரட்சகாஹனைநா
அன்றுவாலியானி போக்கி

வேடிக்கைதானே-வினோத
னண்டினேனென்றுனே
யளித்தேனே-முகம்
விழித்தேனே
நினைவுதப்பிய
தெரியவைத்து (வரா)

ஸ்ரீராமர் கோபத்தை லட்சுமணர் தணித்தல்.

கண்டேனானந்தங் கொண்டேன் என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம்-இந்துஸ்தான்-செஞ்சுருட்டி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

அண்ணையே னிரந்தக் கோபமே எந்தன்
அண்ணையே னிரந்தக் கோபமே

அநுபல்லவி.

இன்னுமிடமரை கொடியெனும் போதவனை
வரவழைத்திடு வேனுனநிடம் (அண்)

சரணம்.

கொண்டசினத்தை யொழிப்பது பத்தியம்
கோருஞ் சக்கிரீவன் வருவானகத்தியம்
வண்டனரக்கனைக் கொல்லுவோம் சத்தியம்
மாதருக்கர சானவனிதை
சீதையைப்பெறு வேமவனியில் (அண்)

முந்தவுரைத்த மொழியுந்தவறிடான்
மோசம்புரியா னவனுமிகநலான்
எந்தவிதத்திலும் நட்பைபுரிநம்புவான்
இக்கணமணு கிடுவானமை
சக்கிரீவனும் பணிவானமை (அண்)

சக்ரீவன் ஸ்ரீராமபிரானைப் பணிதல்.

பத்திசாதிக்கவிடாது என்ற வர்ணமெட்டு.

பல்லவி.

ராமாவன் பாதநமஸ் காரம் எனை
ரச்சித்தருளுவதும். பாரம் ஸ்ரீ (ராமா)

அநுபல்லவி.

பூமாதிருந் துவக்கு நேமாமுருகனுக்கு
நாமாவருமனந்த நாமாவயோத்திரகு (ராமா)

சரணம்.

சின்னஞ்சிறு குரங்கு நானே	ஐயோ
தீயமதுவருந்தி னேனே	
சொன்ன சொல்லைமறந்	திட்டேனே மெத்தச்
சொர்வதனையடைந்து	ளேனே
உண்ணினை த்தலிலா	லோபிப் பயலானேன்
என்னைக்கேகாபிக்கிலெங்	கேசுவேனெங்கோனே (ராமா)

அனுமார் கடல் தாண்டல்.

ஒதிருநெல்லூர் என்ற வர்ணமெட்டு.

அட்டதிக்குப் பாலகரும்	வாட-எட்டி
யானைகளும் வீறிட்டருந்	தோட-தேவ
ராணவரும் வானவரும்	பாட-இந்த
அலைகடலினை	யொருநொடி தனி
னலமொடுகடந்	திவெதுமெனக்
கருமையில் பெருமைவருங்	கூட இதற்
கஞ்சுவலே நெஞ்சநகை	யாட (அட்)
தென்னிலங்கை தன்னையடை	வேனே - அந்தத்
திக்குணத்து ராக்கதரை	யானே- கொன்று
தேவியிட மேவிடவல்	லேனே- சொன்ன
கேதித்தனை	யோதிப்பிர
மாதத்தனி	வேகத்தொடு
திவிரம தாஸ்ருவ	னானே ஏதுந்
திமையற ராமனிடந்	தானே (அட்)

அனுமார் இலங்கையில் சீதையைத் தேடுதல்.

ரேகுநாலேநாலே என்ற வர்ணமெட்டு.

தனி தேடித்தேடி நானலைந்தே னினுந்திருமகள் சீதா
தேவியைக்கானேன் (தனி தேடி)

சரணம்.

ஒடியோடி ஒவ்வோரிடமு முப்பரிகைக் கோயிலும்
ஒங்குமாட மானிகையு மோசையுற்ற வாயிலும் (தனி தேடி)

வேத மோது சாவடியும் வீடுதோறுஞ் சோலையும்
வீதிசந்து பொந்தினோடு மேனடன. சாலையும் (தனி)
இலங்கை நகரெங்குந்தேடி யேபதங்கள் நோருதே
என்றுகாணு வோமோவென்று எந்தனுள்ளம்வேருதே (தனி)

அனுமார் ராவணனைக்கண்டு கோபித்தல்.

நாரணத்தவனே என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம்-இந்துஸ்தான்-தோடி-ஏகதாளம்.

கண்ணிகள்.

ராவணனிவளே	லங்கை
ராச்சியத்தவளே	வரு
ராகவன் மனை	யாளாவவ்விய
சேவகனிவளே	மிக
மாவலனிவளே	திய
ராட்சதகுல	மூச்சடங்கிட
வாச்சவனிவளே	கன
நீச்சனுமிவளே	ஒரு
ராமன்கைக்கணை	யா லிறந்திடு
நாயகனிவளே	வசை
தியகனிவளே	புவி
ராசருந்தவ	நேசருமுயர்
தேவருந்தொழ	வேவரும்புக
ழாயிருந்தவ	னுமிவன்றனை
நானறிந்துசு	மாவகன்றிடல்
ஞாயமதல	வேகணந்தனி
சைமுந்திட	வாழ்வழிந்திட
வானகம்புக	வேயனுப்புவேன்

(ரா)

அனுமார் இலங்கையில் சீதையைத்தேடி வருந்துதல்.

மஞ்சரிகர் குந்தளமின்னே என்ற மெட்டு.

இந்திலங் காபுரி பெங்கும்-இடைதுழையா-விடமுமடைந்
தின்று தேடினேனே தியங்கும்-படி
இன்னுங்காணில் வன்னைசீதையை
என்ன நானினி செய்குவேனு

மேங்கித்தனித்தேன னுமனே-இரவிஞன்-ரகுபதிக்கு
 பாஹுமாவனோவுத் தமனே
 சொன்னகெடு வான தொல்லையே இலங்கைதனி-லலைந்ததினால்
 சொற்ப பயனேது மில்லையே-மடங்
 துட்டராவணன் பட்டுமாளவும்
 வட்டமாநகர் மட்டமாகவுஞ்
 சுற்றியழிக் காதகல் வேனோ சனகியனை-இலைபெனவுஞ்
 சுவாமியிடத்திற் புகல்வேனோ

அனுமார் சீதையைக்கா ணுதல்.

கண்ணாயிரம்படைத்த என்றமெட்டு.

கண்டேனானந்தமெத்தக் கொண்டேனடைந்தவர்க்குக்
 கருணையழித்திடு திருமகளைக்கண்ணி லிங்கையே -மனக்
 கவலையொழித்திட தடையெனவிட்டது சங்கையே
 விண்ணோரகங்கரிக்க மண்ணோரலந்துடைக்க
 லிமலதவத்தின ரவசமிகுத்திட முன்னிலே -மன
 மெலிதருபின்னைய யருகுமரத்தடி தன்னிலே
 பொல்லாவிலங்கையுற்ற வல்லானரக்கனுக்குப்
 பொருதியமைச்சிர மொருபதுமண்ணிடை விழவே -செய
 புகழுறாநன்னய மிதிவையினன்னையும் வாழவே

இலங்கையில் சீதாதேவி வருந்துதல்.

வங்காரமார்பிலணி என்ற வர்ணமெட்டு.

சண்டாளி யாகுமெனைப் போஹுமொரு மாதரினை
 யுண்டோவு லோகமதி னாசமுற ராவணனுஞ்
 சல்லாப மானமொழி பேசியெனை யேசிரிதந் -தவருது
 பெண்டாள வேகருது ரானவதிப் பாடனுகித்
 திண்டாடி யீதுசிறை வாழவிதி யானதென
 பெண்ணாயி னோருரிய நாதனைய லாதுதனித்-திடுவாரோ
 கொண்டாடு ராமன்மனை யாங்கதியைப் பாருமென
 விண்டாருங் கூடிநகை யாடவெடுத் தேனுடலம்
 குன்றாவி யாகுலம தேகிடக னுளையென்-றடைவேனோ
 கண்டான மாகொழுந்த னோதுமுறை மீறியதி
 லுண்டான திமையிஃ தாரையினி ரோவதோவென்
 சுற்பான தியிஷிலங் காபுரியெ லாமழிய-வெரியாதோ

என்னவிதிவிட்டனையோ என்ற வர்ணமெட்டு.

இந்தக்கதிவிட்டனையோ விதியோ-ஐயோ
ஏங்கித்தியங்குகிறேன் பாங்கியங்குகிறேன் (இ)

சொந்தமணவாளனையு மற்றேன்-தெய்வ
சோதனையோஎவர் சாதனையோயிது (இ)

என்னை மறந்திட்டனரோ கணவன்-இனி
ஏதுநான்செய்குவேன் மாதெவ்வாறுய்குவேன் (இ)

பத்துத்தலை சிந்திடலே பாவி-கனை
பட்டுமடியானே செட்டு முடியானே (இ)

சொண்டமனையாட்டி மண்டோதரி-மிக்க
கூலிப்புலம்பிடப் பாவிரான் பார்ப்பேனே (இ)

என்றுசிறை விட்டுரழிவே னுனை-ஐயோ
யாரும்பழிக்கவே பாரிற் பிறந்தேனே (இ)

சீதாதேவிக்குத் திரிசடை கனாநிலையுடைத்தல்.

கடந்ததென்ன சொல்லம்மா என்ற மெட்டு

பல்லவி.

கனவு கண்டேனம்மா இதை
நினைவென்று சொல்ல லாகுமோசம்மா (க)

சரணங்கள்.

வனிதை மண்டோதரி கூலி முடக்கவும்
வந்தியரக்காரி ரேதங்கடக்கவும்
இனிமையாய்ப் பேய்க்கணந் தின்னத்தொடக்கவும்
இராவணன் நெய்த்தலை யோடுநடக்கவும் (க)

மாலையள் வாடவும் மானிகை சாயவும்
வானையளாவிய வாலயந்தியவும்
ஒலமிட்டரக்கிய ரோடியுட்டேயவும்
உலகமெல்லா மிரு ளாகவும் யாவும் (க)

மன்னனி ராவணன் வாழ்மனை விடுத்து
மங்கை யொருத்தியெந் தந்தையிலிடுத்து

கன்னயமாய்வதித்

நானிவ்வரண்மனை

தானிந்தடுத்த

தன்னிற்படுத்த (ச)

சீதாதேவி பக்கல் ராவணன் குறையிரத்தல்.

சோமசேகரனாகும் என்ற வர்ணமெட்டு.

காதலியே உன்னைநம்பி

கைவிடத்தக்காதடிசெந்

நெனே நானே என்னைக்

தேனே மானே (காதலி)

மாதாசி யின் லுமனம்

மன்னனைக்கண்டா லுனக்குத்

பூததைய யுந்தனுக்கு

போகமுண்டாருமேயிவ்

வல்லையோடி இந்த

தெரல்லையோடி ஐயோ

மில்லையிலை சர்வ

வெல்லையெல்லை (காதலி)

வாநிற்கெந்தன் மீதுமனஸ்

வர்மமொழித்தேஇருக்க

தரபம் தரபம் இனி

லாபம் லாபம் (காதலி)

காணக்கிடையாத மட

கண்முகிழந்தேனடியிப்

நாணமென விட்டுவிடாய்

நாயகனைக் கூடத்தடை

மாதே மாதே உனைக்

போதே போதே இன்னும்

சூதே சூதே லங்கை

யேதே ஏதே (காதலி)

சீதாதேவி ராவணனைக் கோபிக்கின்றாள்.

வேலனையிந்த வீணனையேன் என்ற வர்ணமெட்டு.

பல்லவி.

ஞாயமா துட்ட ராவணனை மடையா அந்த

ரஞ்ஞாயகன்

கிடுவாயினி

கணையாலுயிர்

கெடுவாயடா

(ஞாய)

அநுபல்லவி.

மாயமதாய்வந்தே

மாரீசனுக்கொரு

மரியாதையு

சரியோபழி

மாற்றிஞ்ஞெனை

ஏமனுமாயினே

மலவேஇது

தெரிவாயடா

(ஞாய)

சரணங்கள்.

உன்னாராட்டி

உள்ளகவுரவ

கன்னிமண்டோதரி

முழு துங்கலையவே

மெல்லாந்தொலையவே

கண்ணிர்குலையவே

சிருப்புக் காவடிச்சித்ரு

கழு காடிட

புது வேடிட

பழுதாயிட

விழுவாடுவி (ஞாய)

மூன்றுமூர்த்திக்கும்நான் முன்னெனச்சொல்லுறாய்

மூடப்புத்திமிசூந்

தேயுனைக்கொல்லுறாய்

வான்றுணைபாடுநின்

வாழ்வினைக்கெல்லுறாய்

மறுமாதரை

நினைவாயெனி

ஹுவாயெனி

நரகேயட

(ஞாய)

வாயில்வந்ததெல்லாம்

வம்பாசப்பேபுறாய்

வல்லவென்றுகை

வாகுடன் வீசறாய்

நாய்பேழ்வுகூலைத்துவென்

ஹதனையேகறாய்

நலமோகனம்

கலமேவறாய்

பலமேதுடன்

குலமேகெடும்

(ஞாய)

இராவணன் தர்க்கம்.

பஹாரி மேரிப்பாரி என்ற மெட்டு.

ஏதுஎனதுயி ரினிக்கணமேனும் நில்லா

திசைவாய் இசைவாய் இசைவாய் இசைவாய்

இலையெனினுனைக் கொலைபுரிடு வேன்

தலைவிதிவச மெனவறியடி (ஏது)

இராவணன் தர்க்கம்.

மலடிவயிற்று மகன்போலே என்ற மெட்டு.

இரா—

மனதிலினைத்தென்கலிதிராய் உறு

விதனமனைத்து மொழிசிராய் இனி

மனதுகனித்து எனைப்பாராய் அடி—பினிநேராய்

சீதை—

உருவைப்படைத்த பரனேனே உனக்

கறிவைப்படைக்க விலையேனே இது

உடலையடுத்த பினிநேனே விலை—மகன்நானே

இரா—

மதியைகிளத்த முகமானே ரகு

பதியை நினைப்ப தினியேனே யந்த

மனிதரெனக்குப் பகைதானே வதைப்பவனேனே

இராவணன் சீதை தர்க்கம்.

எனை யாண்டவா ஆனந்தில்லை என்ற மெட்டு.

சீதை— அடராவண ராட்சதசிம் மாசனா
ரணபிரிகை யிடுமொகளந்
தனிலா னுவம் தெளிவாய்மட (ரா)

இரா— அடி சீதையே திராய்மன வாதையே
சினத்தைவிடுத்து சிறப்பையடுத்து
மனத்தைக்கொடுத்து சலிப்பைக்கொடுத்து (சீதை)

சீதை— பாவவழியென்று பதமுடனொதியுமினப்
பயலே பயலே பயலே பயலே
பதைத்திடமொழி யுரைத்தனையுனை
வதைத்திடவருங் கருத்தனைநினை (ரா)

அமரக பியாரி என்ற மெட்டு.

உலாசுகமாளே ஓடிவருவாய்தேனே (உலா)
சலாபக்காரி சமயவொய்யாரி
சந்தோஷமாய் நீ வா வா (உலா)

சீதை— இராவணனே போடா நாசமடைவாய்
பாவி நீ யென்னைப் பாராதேசொன்னேன்
பாவஞ்சுமக்காதேடா போ போ (இரா)

இரா— பராமுகஞ்செய்யாதே பாவமுனக்குமாதே (பரா)
தராதல் மீதே சாதித்திடாதே
சாலந்தகாதிப்போதே வா வா (உலா)

சீதை— அடா தனக்கிவ்வாது ஆகாதடைவாய்திது (அடா)
பாடாதபாடு பட்டுநீசாவாய்
பல்லைக்காட்டாதே போடா நீ நீ (இரா)

மலடி வயிற்று என்ற மெட்டு.

சீதை— அரசையிழக்க நினையாதே-பத்து
 சிரசையொழிக்க முனையாதே-தின
 மரியபலத்தைப் புனையாதே-மன—மினையாதே

இரா— அமுதமொழிக்கண் மணிமாதே-எந்தன்
 சமுகமிருக்க வெனவாதே-யென
 தாசையசைக்க முடியாதே-விடு—விடுவாதே

சீதை— வலியபலங்கொண் டவனோடா-மன
 நலியசலங்கித் திரமுடா-இனி
 அழியுமிலங்கைச் சுடுகாடா-விடு—மறிபோடா

நந்தவனச்சிங்காரமே என்ற வர்ணமெட்டு.

இரா—கட்டழகியிச்சாலமே கண்ணாட்டியே ஏன்சாலமே
 கிட்டினின்றூலிப்போதே கேவலமாமோ மாதே
 கேலிக்கிடமிது வாசுமறிந்திடு
 நீலீத்தனமுத வாசுவேனாடு (கட்)

சீதை—என்னோடுவாதிடஞாயமா ஏற்காதுசம்பிரதாயமா
 சின்னப்படாதே யோசி செவ்வாயப்புறந்தோசி
 சீசியுனக்கென ரோசமிலைவிட
 பேசியுடன்படு தாசியல (என்)

இரா—தையலே இஃதன்விதமே தகாதினும் பிடிவாதமே
 ஐயோயெனக்குப் பிரமாதமே வையாதிருமனக்ரோதமே
 நையுதென்மனம்பாவி செய்யாதே வாதைமேனி
 நானுவித்தன பாக்கியவதியென
 மானையரண்மனை மேலிருப்பாயே (கட்)

சீதை—புத்தியில்லாமுழுப் பேதையே நீபோவது மரியாதையே
 உத்தமப்பத்தின் மாதையே உன்னாதிருப்பது மேதையே
 நித்தஞ்சுப்பியன்பாட்டு நேர்மையுடனே கேட்டு
 நீதமிழாமொழி யோதுகிறுயடா
 காதகனையவ தூறுமிசூந்து (என்)

சீதாதேவி தனியே புலம்புதல்.

செந்தின்மாநகரத்தனில் மேலிய என்ற மெட்டு.

தெய்வமேயென்ன செய்குவேன்மனந்
 தேறிடவோவழி காணேன் தய
 ராறிடவோநலந் தேனேன் நிதந்
 தீட்டுதுட்ட வரக்கிமாரிகை
 கட்டுப்பட்டுமி ருக்கவோ விதி

திக்குவேறிலை சக்கிரவர்த்தியின்
 சேயனெனாதனுள் ளாரோ என்ற
 னையமெல்லாமறந் தாரோ

சொந்தவிட்டிலி ருந்திவையெனச்
 சொன்ன சவாமியை கோகச் சொல்லி
 யின்னலடைந்தேனே வேக பல
 தொந்தமுந்திட வந்த தீவினைக்
 கிந்தலங்கையி ருந்துமாசிறை

துக்க மேலித்த விக்குறேனே எவர்
 சோதனையோயிது தானே என்று
 நாதினைக்காணுவே னானே

ஆபரணங்கள் கண்டேன் என்ற மெட்டு.

பாதகி யென்ன செய்வேன் - இந்தப்
 பாரிலெவ்வண்ண முய்வேன் (பாத)

வேதபுராணமெல்லாம் வேண்டுமகாணுபாவா
 கிமலநாதனே அமலபாதனே கமலபாதனே ஐயோ (பாத)

கொடியதாடகைப்பாவி மடியவாளிதொடுத்த
 கோலராகவா சிலமாதவா காலமிதுவே ஐயோ (பாத)

மாபாலி பெண்பிறந்து மணவாளனையிழந்து
 வாழ்வதுமேனோ ஊழ்வினைதானோ தாழ்வறியேனோ ஐயோ (பாத)

சீதாதேவி அனுமானை வினாவுதல் :

பாசப்தம்போலே என்ற மெட்டு.

இங்குவந்து நிற்பவன் யாரடாசொல்லு - உன்

பேரென்ன நிலலு நீ

இட்சணமென தச்சமகலப் பட்சமதுடனே (இங்)

அனு— சோதிரகு ராமன் விடு

துதனனம்மா அனு

மானென்பேரம்மா தனி

சொன்னசேதி தன்னையோத அன்னையேவந்தேன் (சோ)

சீதை— ஓ கொடிய ராவணனே

உருகுதேவஞ்சம் இனி

பெருகுதேவஞ்சம் தனி

உள்ளசேதி விள்ளுவாயிக் கள்ளமேனடா (இங்)

அனு— நாதன் விடு தூதனம்மா

ராவணன் லை வஞ்ச

மாவனுமலை இங்கு

நத்திவந்தேன் சத்தியமே சித்தமகிழ்வாய் (சோ)

அனுமார் ஸ்ரீராமரை வர்ணித்தல்.

வேள்ளிமலையோத்தபலமேடை என்ற மெட்டு.

சந்தர மிகுந்தபார் தாமன் எனைத்

தூதனயனுப்பியபுரீ ராமன் எனுஞ்

சோதிமணி ரூபமடி யேனவில் க் கேருமினி

நீயே அம்மா தாயே

கந்தவர் விர்தமிரு காலும் அவர்

காந்தியுடல் மாந்தனிரைப் போலும் நல

கருணையோ முகுசின்ற விழியும் முகநுந்த

வேலே புனி மேலே

சீதளமதிக்குக ராயே உறுஞ்

செவ்வியழகம்பவன வாயே திடஞ்

சேருமணி யருபுய மேருவினை நேருமென

நானே யுரைப் பேனே

ஆனிலையைப் போலவயி	முமே	இந்த
அண்டங்களை யுண்டவாய	னமே	நல்ல
அமுதமொழி கழுத்து கமுகமென வழுத்து		
வாரே	புல	வோரே
செங்கையிலி லங்கியது	தனுசே	அவர்
சீலமும்பெருமையுமோர்	தினுசே	விரி
செண்டுமலர்த் தண்டுவளங் கொண்டமுடி கண்டுமகிழ்		
வார்கள்	இமை	யோர்கள்
மன்மதனுங் கண்டுமனம்	வெருவ	பல
மாதர்களுங் காதலொடு	மருவ	நினை
வடிவமுடைய வண்ண லடிமைமனதி லெண்ண		
நாளும்	வினை	மாளும்

இசைந்த சூலம் என்ற வர்ணமெட்டு.

பரந்த மார்பன் தவவடிவாயுறு பரிபாலன்
 பணிந்த பேரி னவமொடுபாதக மடுமாயன்
 சுரந்த தான கருணையுலாவின விழியாளன்
 சுகந்த வாடை மரவுரிமேவிய சுகுணேசன்
 சுரந்த நீதி நெறியறிவோனருங் கதியாளன்
 கணிந்த சீல னினையவரோடுறு மிளந்தேகன்
 புரந்த ராதி தொழுமொருநாயக னிரிராமன்
 பொலிந்த நூல னிடவடையாளமி தறிதாயே

சீதாதேவி கணையாழியைத் தரிசித்தல்.

கண்மணியே பெண்மணியே என்ற மெட்டு.

என்னருமை நா தனணி கின்றகணை	யாழிகண்டேன்
கன்னிகையான் கின்னமறக் கண்ணதனிலொற்றிக்கொண்டேன்	
இன்றுமுத லென்துயர மெல்லாமொழிந்	திட்டனவே
சென்றினியென் மன்னனோடுஞ் சேரும்பதங்	கிட்டினவே
ஆழிதனைக் கண்டதுபோ லாளனையுங்	காணுவேனோ
வாழியவர் பாதமதை மாதலையிற்	கூணுவேனோ

சீதாதேவி அனுமாரிடம் உரைத்தல்.

பானாவாய்க்கமுகில் என்ற மெட்டு.

சாமிரகு ராமரிடம்	நேயமுட னீயனுசிச்
சாற்றிடுமில்வார்த்தைதனைச்	சொல்லுவாய்-இந்தக்
கூற்றுவனிலங்கைகிட்டுச்	செல்லுவாய்
ஜானகிரா மாமிருக	சீவனஞ்செய்தே யிலங்கை
தன்னிலுறைகின்றனளென்	ரோதுவாய்-எந்தன்
மன்ன னிராமன்விடுத்த	தூதுவா
துட்டரையழிக்கும்பலங்கெட்டதோஉந்தனுக்கென்று	
தோகையும் வினாவிதாய்க்	கேளுமே-முன்னம்
காமனையளித்த பலம்.	மீளுமே
கேவலக்குணம்படைத்த ராவணன் தனக்கும் பலங்	
கீழடைந்ததோ வெனவுங்	கேளுநீ-இங்கு
பாழடைந்த சீதையென்னை	யாளுநீ
சனமனுகாதவனு மானையினி	தாயனிக்கு
மித்திருகுடாமணி கொண்	டேசுவாய்-கையிற்
பத்தினியளித்ததென்றே	சுகுவாய்
நாளுமுந்த னல்வரவெவ் வேளையுறுமோவெனவு	
நானிருப்பதாயுரைக்க	வேணுமே-லங்கைக்
கோனிற்றக்கமாயஞ்சொலத்	தோணுமே.

அனுமார் அசோகவனத்தை அழித்தல்.

அட்டதிக்கினிலும் என்ற வர்ணமெட்டு.

இந்தவசோக வனத்தையழித்திடு வேனே
எங்குமோதுமொரு துங்கவனுமந்த னானே
அந்தவி ராவணன் கண்டேகிலேசித்
தயரக்கன துயரத்தொடு
மயலுற்றொரு செயலுற்றிட

(இந்த)

கந்தமிகித்திடுஞ்	சந்தனமாமரங்	காய்-இங்கு
கண்டபலாமரந்	துண்டமதாயடி	சாய
மந்தகாசமிக	வாகமராமரா	
மரமெங்கிலு	மறவிங்கித	
தரமுங்கெட	சிரமுங்கொடு	

(இந்த)

நெட்டைமரமெல்லாந் தொட்டுமுறித்திடு மோசை-கேட்டு
நெஞ்சமருண்டிட விஞ்சையுளேர்கொவ வாகை
துட்டவரக்கர்கள் வெட்டும்கட்டுமென்றே

சூழக்கனி
தாழத்திரு

வீழக்கொடி
வாழத்தனி

(இந்த)

மாடங்களுங்கட்டுக் கூடங்களுங்கெட்டுப் போக இந்த
மானலங்காபுரிக் கோட்டையிதிற்பொடியாக

கூடங்குலைந்திட வீடுங்குலைந்திடக்

குறிப்பேனற முறிப்பேனுயிர்

பறிப்பேனுடல் தறிப்பேனினி

(இந்த)

அனுமாரை இந்திரஜித்து எதிர்த்தல்.

வந்தின்பங் தருவாய் என்ற மெட்டு.

இந்—துற்புத்திக் குரங்கே இவ்வ

சோகவனமெல்லாம் நாசமாக்கிவிட்ட

(துற்)

அனு—ராட்சதப் பயலே உந்தன்

ராணுவ வீரமு மாணுவமுமிதோ

(ரா)

அண்டரண்டம்புகழ் கொண்டவனுமென்

அண்டையினில் வந்த சண்டாளா அடா

(ரா)

இந்—சீ துக்காவுனக்

கடுக்காதிது

விடுக்கேனுனை

யடுக்காதடா

(துற்)

அனு—அந்த ரகுநாயகன்

விடுதூதனை

லகுவாய்நினைந்

தனையோமட

(ரா)

இந்—அட துதெனமேவிய குதுள

காதக னேமடி வாயினி

(துற்)

அனு—எங்கள் ராகவனுலுயிர் போகுமு

னேகெடுவாயெனத் தோணுது

(ரா)

இந்—அட துட்டனுமானஉன் கொட்டமெலாமறக்

கட்டிடுவேனுனை வெட்டிடுவேனறி

(துற்)

அனு—கன ரத்தமிக் கெழப்பிடித்துக்

குத்திடத் தனித்திடுவெ

(ரா)

இந்—வெகு சூரத்தனமுரை வீரத்தனவனச

திரத்தனுவினை யீரத்தெரிசுவேன்

(துற்)

அனு—அட ராவணன் தலைமகனு மானஉனது சமர்த்துங்

காவனக்குரங்கினிட மாவலமையுமறிவோம்

(ரா)

இந்—உன் தொண்டையைக் கிழித்துடுவேன்

மண்டையை

உடைத்திடுவேன்

(துற்)

அனு—அட பித்தாவந்தெதிர் மத்தாஇந்திர
சித்தநொந்தழி யித்தாலந்தனில் (ரா)

இந்—சீ ஏதுக்கினி வாதுச்சன
போதுக்கு நிலாதுன்னுயிர் (அற்)

அனு—தா படுவா வஞ்சினந் தொடுவாயுந்திடக்
கெடுவாய்எந்தனை யடுவாவிங்கனம் (ரா)

இந்—துற்செயலால்தம்பி யட்சயனைக்கொன்றாய்
சோரத்தன அநி காரத்துட னின்றாய்
அச்சமெலாம்விடுத் துச்சின மாகின்றாய்
யாவரையுமிழ்த் தேகடுவேனென்றாய் (அற்)

அனு—ராமனெடுங் கணையாலே
ராச்சியமு மழிகாலே
மாவனிய பசையாலே
மாண்டிடுவா யினிமேலே (ரா)

இந்—எனதுட பலமறிந்து வசனி

அனு—உனதுடன்பல மொழிந்திடுமினி

இந்—இனமெதுக்குரை பிறந்தொழிதனி

அனு—தினகரனெழ வழிந்திடும்பனி (ரா)

அனுமார் பிர்மாஸ்திரத்தால் கட்டுண்டல்.

நாதாங்கு கைலா என்ற மெட்டு.

இந்—பேசாதே வாகுரங்கே
பிர்மாஸ்திரத்தாற் பிடித்தே னடித்தேன் (பே)

அனு—வீசாதே இந்தர ஜித்தே
விருதாமொழியேன் விடா அடா (வீசா)

இந்—ஏசராயாணுவ மின்னமுமேண்டா
நீசக்குரங்கேயுன் நெஞ்சமுத்தமோடா (பே)

அனு—செயித்தவன்போலவே தாண்டெறய் மேலேயே
பயித்தியமோகின்னும் பாராயென் வேலையே (வீசா)

இந்—ஏதடா தகாதடா தகாதடா எதிர்ப்பதுமிந் கேனடா

அனு—வீணனே பதருதடா பதருதடா வீம்பிது பலிக்காதடா

இந்— உதைப்பேன்

அனு— வதைப்பேன்

இந்— துட்டனே

அனு— கெட்டாய் நீ

(வீசா)

அனுமாரை ராவணன் வினாவுதல்.

ஆரேசையா என்ற மெட்டு.

ஆரடாநீ குரங்கே இங்கு வந்தாய்

அடாவின் பேர் யாது

(ஆர)

பாரடா வாழுவது மெவ்வீரு

தீரமாய் மேவிய தென்னசீரு

பாதகமாய் மேவி

பசாசெனவுந்தாவி

பழித்தனையே செழித்தனையே விழித்தனையே அழித்தனையே (ஆ)

சண்டனைப்போலவே வெருவீரம்

கொண்டனையீ தென்னவதிகாரம்

சம்புமாலி மாள

வெப்பியசேனை மீள

சமரமிகுந்திறமையென சமுகமதிலமர்வதென

(ஆ)

அனுமார் ராவணனுக்கு விடைகூறுதல்.

ஐழலகுதரத் என்ற மெட்டு.

ராமசாமி தூதனானறிவா யடா அடா அடா

(ராம)

ராவணனே

பிண

ராட்சதனையெந்தன் பேரனுமா னடா அடா அடா

(ராம)

பாதகா காதகா பட்டியே சுட்டியே

பதருதே

கதருதே

பத்துத் தலையாலே கத்துகிறுயடா அடா அடா

(ராம)

மத்தனே பித்தனே வஞ்சமேவு நெஞ்சனே

மடையனே கடையனே

வாஸிட்டிங்குண்ணிலு மேலிட்டினு னடா அடா அடா (ராம)

மகாமாயங்காரி என்ற மெட்டு.

இரா:—அடா அனுமானே யறிகுவேனானே (அடா)

அடா துனக்கீதேயறி (அடா)

தடபுடலாகச் சாற்றுகின்றாய் நோக (அடா)

அனு:—சமர்த்தையறிவாயோடா போ போ

இரா:—தடுத்திப் பேசாதே (அடா)

அனு:—சூதாகத்தாயைத் தூக்கிவந்தாயே

இரா:—சுருக்குன்வாலைக் காட்டாதே சி சி

அனு:—துடித்து விழாதே (அடா)

இரா:—மூட வானரமே

அனு:—மூர்க்கா பத்திரமே

இரா:—முறுக்குச் செல்லாதே இங்கே

அனு:— சி சி (அடா)

இரா:—முனைந்து நில்லாதே

அனு:—வீணய் நீ கெட்டு விழாதா பட்டு

இரா:—வெருட்டுகிறாயோடா சி போ போ

அனு:—கிதி முடிவாச்சோ (அடா)

அனுமார் இராவணனுக்கு மதி கூறுதல்.

வீரராவண சம்மார என்ற மெட்டு.

அட ராவண சண்டாளா திண்டோளா கேளாய்-லங்கை

ராச்சியமழிந்துபோகும் நாளாய் வாழாய் (ராவ)

அனுபல்லவி.

தேவர்புகழுஞ்சிதா தேவிதனைக் கொணர்ந்தாய்

சாவநினை, வெடுத்தே பாவவழி யுகந்தாய் (ராவ)

சரணங்கள்.

அண்டர் துயரந்திர ஆதிமூலதேவன் கருங்

கொண்டல்வண்ணனான பகானுபாவன்

மண்டல மீதுவந்தார் வள்ளலிராகவனாய்

வையமிசை நைஞராயானி உய்யடர் மேனி பாவி (ராவ)

வேதமுணர்ந்து விழைத்தாய்தீதே மடையா
சாபமிசூந்து தவித்திடாதே
சீதாமாதாவைவிட்டுச் சீக்கிரமாகப் பிழை
செல்லாதவாது பொல்லாதகுது நில்லாதுன்வாழ்வு (ராவ)

காலமும்பலமும் அறிந்தாயில்லை தனய
சீமும்நலமும் தெரிந்தாயில்லை
ஞாலமீதையன்பதம் நன்னுவாய் தஞ்சபென்று
நாடியோவோய் தேடிச்சூடுவாய் பாடியாவோய் (ராவ)

ஐசாபர்னா என்ற மெட்டு.

இரா:— என்னசொன்னாய் முன்னே நின்றே
எண்ணுமல் நீ யெந்தனையே
சின்னாபின்ன மாகக்கொண்டு
மாண்டிடாதே நிர்தனையே

அனு:— மன்னாலங்கை வாழ்வைவிட்டு
மாண்டிடாதே நிர்தனையே

இரா:— கொன்னிக்கொன்னிப் பேசிப் பேசிக்
கோபமுட்டு கின்றனையே

அனு:— கோபமேதடா மனஸ் தப்பமேதடாபல
பாபமீதடா என சாபமோவடா

இரா:— திருடா நிறுத்து சீ சீ சீ

அனு:— அட்டா அழிந்து போ போ போ (என்)

அனுமார் இராவணனை இழித்தல்.

திலயாரயார என்ற மெட்டு.

வீர சூரன் நானென்றே
மெச்சிக் கொளாதே மகா (வீர)

தீரன்நீயாயிருந்தால் சீதாப்பிராட்டிதனை
சோரமாய்க்கானகத்தில் தூக்கிச்செல்வாயோநினை (வீர)

தாடகைமாண்டவிதந் தானேயறிந்துமுளாய்
வாடாமாரீசன்சென்ற மாகதிகேட்டுமுளாய் (வீர)

காரிகைமூக்குதனைக் கண்டுஞ்சுமாவிருந்தாய்
போரிற் கரதூஷணன் போனதுங்கேட்டிருந்தாய் (வீர)

கவந்தன் விராதனாடு கலந்து மடிந்தானடா
அவந்தனை நீக்கிநீயென் னையனடி தொழடா (வீர)

திருச்சினசாரியாம் என்ற வர்ணமெட்டு.

விடு விடு சீதைபை	வேண்டாழிராவண கேள்
பொல்லாப்பு	வேண்டாமிராவண கேள்
வல்லாண்மை	வேண்டாமிராவண கேள்
வீம்பு	பேசாதே
வீணு	யேசாதே
காணக்	கூசாதே (விடு)

என்னுயன்சாதே	இனி
உண்ணக்காப்பரஞ்சாதே	(விடு)
கெடுமதி மேகினுல் கீர்த்திலாதடா	போம்
உண்டான கீர்த்திலாதடா	போம்
வாழ்வைக் கொல்லாதே	
தாழ்வைப் புல்லாதே	
வாது செல்லாதே	ராம
பாணம் பொல்லாதே	உன்
ஆண்மையவர்புன்	செல்லாதே (விடு)

இராவணன் அனுமாரை வெட்டப் புகுதல்.

மருவே சேறித்த என்ற வர்ணமெட்டு.

அட்டாளனக்கு	மதியேஉரைக்க
அனுமானனுக்கு	மெனதீரம்
அழிவாழையிட்டு	அதன்மேலிருக்கு
மதிகாரமெத்த	வலங்காரம்
விட்டாமதிப்பை	வனவாசமுற்ற
விளையாட்டுமெத்த	குரங்கேவுன்
விளையாற்றக்க	விதியோசிரத்தை
விரிவாளெடுத்துத்	துணிப்பேனே
அனு:-மடையாஉனக்கு	எனதானுரைத்து
மதியோஇலைப்பின்	னறிவாயே
மரியாதையுற்றுக்	களமீதெதிர்த்து
மடிவாயொருத்தன்	கணையாலே
படையோடாக்கர்	குலமே முடிக்க
படியேமலுதித்தார்	பகவானும்
பரவெழுத்திப்	படியோவிலங்கைப்
பதியேயிழைக்க	வழிதேடாய்

அனுமார் இலங்கையைக்கொளுத்துதல்

இன்னமுங்காணேனே என்ற மெட்டு.

அக்கினியிட்டேனே

லங்கைநகர்

சிக்கிவேகத்தானே

வாலினால் (அ)

திக்கு முக்காடிட

உக்கிரமாயனல்

திக்குகளை மூட சனமோட

வனமாட மெங்கிலும் (அ)

சீருமரக்கரெல்

லோருமடிந்திடச்

சேரப்புகையோங்க சிகைவீங்க பகைதாங்க சுற்றிரான் (அ)

சண்டியிராவணன்

கண்டுவியாகுலங்

கொண்டு மெலிவாகி துயராகி வீணிலேகித் தங்கநான் (அ)

மங்களம்.

மங்களம்சப மங்களம்ஜெய மங்களம் நித்ய மங்களம்
 மங்களம்சப மங்களம்ஜெய மங்களம் நித்ய மங்களம்
 கங்கைமாநதி தங்குவேணியங் கர்த்தனாருக்கு மங்களம்
 மங்கைபார்வதி யம்மைக்குமலர் வாணிக்குஞ் சபமங்களம்
 அத்திமாழகத் துத்தமார்க்கு மொய் யாரவேலார்க்குமங்களம்
 புத்தின்பந்தரு மாயர்மகிழ்திரு பூவைக்குஞ் சபமங்களம்
 முத்தியினிலை காட்டுமெய்த்தவ மோனார்க்கு மாமங்களம்
 நித்தியமறி வாளர்க்குஞ்சிந்தை நேசர்க்குஞ் சபமங்களம்
 பூதலத்துறு மாந்தர்க்கும் நல பூபர்க்குஞ் சபமங்களம்
 மீதலத்துறை தேவர்க்குந்தமிழ் வித்வர்க்குஞ்சப மங்களம்
 வேதமோதிடு வேதிபார்க்கும்நல் விப்பிரருக்கும் மங்களம்
 சாதகத்துரை மேவுஞ்சுப்பைய தாசர்க்குஞ் சபமங்களம்.

காவடிச்சிந்து முற்றிற்று.

உமேலை முத்துசாயிக் கவையரவர்கள் நவீன நாடக
 இராமாயணத்தைத் தவறாது பாங்கிப் படியுங்கள் விலை ரூ. 2.

225028

ஸ்ரீ சிவசுப்பிரமணியக்கடவுள் திருவருள் பெற்ற

அருணகிரி நாதசுவாமிகளருளிச்செய்த

திருப்புகழ் பெரிது.

இதில் மதுரம் பழுத்தததேன் றுளிக்கும் சந்தச்சுவை வாய்ந்து, ப்பாருள்ளத்தையும், கேட்பாருள்ளத்தையும் பாவசப்படுத்திப் பானந்தப் பெருக்கிலாழ்த்தச்செய்யுள் சிறப்பு வாய்ந்த பாடல் பல பழைய பிரதிகளைவைத்து இதவரை அச்சிடப்பெறாத அரிய பாடல்கள் இப்புத்தகங்களில் சேர்த்துள்ளன.

சந்தக்குழிப்பும் அரும்பதப்போருளும் அடங்கியுள்ளன.

(642) பாடல்கள் முதற்பாகம் 2-8-0

(611) ,, இரண்டாம் பாகம் 2-8-0

புலவர்கள் புகழப்பெற்ற முத்தமிழகேசத்தீர மதுர

பாஸ்கரதாஸவர்களால் இயற்றப் பெற்ற புத்தகங்கள்.

டிப்பவர்க்கும், கேட்பவர்க்கும் உற்சாகத்தையும், ஐனந்தத்தையும் விளைவிக்கக்கூடிய வர்ணமெட்டுகளாலமைக்கப் பெற்ற புதிய பெரிய பத்திரஸ கீர்த்தனங்கள்

இரண்டாம் பாகம் அநேக னாதன வர்ணமெட்டுகள் அடங்கி	0	5	0
புதிய பாடல்கள் சேர்ந்தது	0	6	0
லலிதாங்கி சரித்திரம்	0	6	0
வள்ளியம்மை சரித்திரம்	0	6	0
அதிருப அமராவதி	0	6	0
சகுந்தலா	0	6	0

அம்பாசமுத்திரம் வக்கீல் மகா-ரா-ஜ-ஸ்ரீ

எச். டி. சுப்புசாமி அய்யரவர்களாலியற்றப்பெற்ற

ஸ்ரீ ராமாயணச்சிந்து,

ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி லீலைக்கும்மியும் கூடியது.

மூவடியளந்தோன் சேவடிபோற்றும் பாவடியார்கள் பத்திர வர்ணமெட்டுகளில் வழுத்திய பாடல்கள். பத்திரம் மறுவருங்கையரும் பத்திரோடிதனை வித்தும் படித்தால் மூத்தியும் பெறுவர். த்த காரியம் சித்தியும் பெறுவர் என்பதிலையமில்லை. விலை அனுகூலம்.

மெஸ்மெரிஸம், என்று வழங்கும் வசிய சாஸ்திரம்.

நம் முன்னோர்களான மஹரிஷிகளால் அப்பியாசித்துச் சிறப்படைப்பப் பெற்ற இப்புத்தகத்திற்குரியமுறைகளைச்சரிவர அப்பியாசித்து வருவோர்க்கு தேவவசியம், மானிடவசியம், உலகவசியம், ஜனவசியம், தனவசியம், மிருகவசியம், இந்திரஜாலம், மஹேந்திர ஜாலம் முதலிய வித்தைகள் விரைவில் சித்தியாகும்.

சித்திரப் படங்களுடன் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. விலை 1-8-0

முத்துங்கள்!

முத்தமிழ் கேட்குதிர

முத்து

மதுர பால்கரதால் அவர்கள்

இயற்றிய, இந்து தேசாபிமானிகள்

செந்தமிழ்த் திலகம்.

கேட்கக் கேட்கத் திட்டாத பாடல்கள்.

செவிக்கின்பம் பயக்கும் செந்தமிழ்ப் பாடல்கள்.

முதல் பாகம் விலை அணு

0—6—0

இரண்டாம் பாகம்

0—6—0

செந்தமிழ் சரபம் விரகாவூர்

மகா-ா-ா-ஸ்ரீ சுப்பையாபிள்ளை அவர்களால்,

சரித்திரமுதும் காவடிச்சிந்து திருப்புகழ் வர்ணமெட்டுகளால்

விவகு சுவையாக இயற்றிய பாடல்கள் அடங்கிய,

கோவலன் சரித்திரத் திருப்புகழ் காவடிச்சிந்து 0 4

நல்லதங்காள் சரித்திரத் திருப்புகழ் காவடிச்சிந்து 0 4

அரிச்சந்திரன் திருப்புகழ் காவடிச்சிந்து 0 4

பதிவிரதா சத்தியவான் சாவித்திரித் திருப்புகழ் 0 4

இராமாயணத்திருப்புகழ், இலங்காதகனக்காவடிச்சிந்து 0 3

சிதம்பரம் நடராஜர் நடனத்திருப்புகழ் காவடிச்சிந்து 0 2

கானசௌந்திரித் திருப்புகழ் காவடிச்சிந்து 2-பாகம் 0 8

அல்லியரசாணி சரித்திரத் திருப்புகழ் காவடிச்சிந்து 0 4

சுண்டவாள் சரித்திரப் பாரதக்காவடிச்சிந்து திருப்புகழ் 0 4

சுந்திருமால் முருகன் பக்திரசக் கீர்த்தனை 0 4

துரைசாமி பட்டையாச்சியார் அவர்களியற்றிய,

தத் திருப்புகழ் காவடிச்சிந்து 0 3

பகாண்டம் இராமாயணத்திருப்புகழ் காவடிச்சிந்து 0 2

ஸ்ரீபாசுவர குசேல பகதியானந்தச் சரித்திரத்திருப்புகழ் 0

பார்வதி சத்தியவான் சாவித்திரி சரித்திரம் 0

வள்ளி சுயம்வரத் திருப்புகழ் காவடிச்சிந்து 0

மகா-ா-ா-ஸ்ரீ உடையார்பிள்ளையவர்களாலியற்றிய

கோவலன் சரித்திரம் 1, 2 பாகங்கள் 0 4

அல்லியரசாணி சரித்திரம் 1, 2 பாகங்கள் 0 4

இ. மா. கோபாலகிருஷ்ணக்கோன்,

புத்தகலிபாபாரம், புதுமண்டபம், மதுரை